

Fingeraftryk kan ikke genkendes af andre og er derfor ikke egnet til ved forevisning at skabe mistanke om, at en bestemt person har været indblandet i kriminalitet. Ingen behøver med andre ord frygte, at fingeraftryk kan misbruges.

Mangeårig erfaring fra utallige sager viser, at opbevaring af fingeraftryk er af afgørende betydning i senere sager. Dette gælder ikke mindst ved de mange tyverier, men også ved alvorligere kriminalitet som f.eks. drab.

Kun fingeraftryk af personer, der med rimelig grund har været mistænkt for en lovovertrædelse, kan opbevares. Den pågældende har derfor i den forstand selv givet anledning til opbevaringen. Efter den almindelige adgang til optagelse af fingeraftryk skal mistanken tilmed vedrøre en lovovertrædelse med en strafferamme på mindst 1½ års fængsel. Dette krav indebærer som nævnt i pkt. 3 c en indskrænkning i adgangen til at optage fingeraftryk i forhold til gældende praksis.

Lovligheden af optagelsen og dermed opbevaringen af fingeraftryk kan endvidere indbringes for retten, der hermed tager stilling til, om de nævnte betingelser er opfyldt. Finder retten indgrebet uhjemlet, skal de optagne fingeraftryk straks tilintetgøres af politiet uden begæring herom, jf. forslaget til § 792 f, stk. 3, omtalt nedenfor.

Den afvejning, som skal foretages ved alle straffeprocessuelle indgreb, skal her foretages mellem på den ene side hensynet til de enkelte, der af den ene eller den anden grund ikke ønsker deres fingeraftryk opbevaret, og på den anden side hensynet til borgerne og samfundets retsbeskyttelse gennem anvendelse af et lidet intenst, men meget betydningsfuldt efterforskningsmiddel i forbindelse med kriminalitetsbekæmpelsen.

De anførte grunde taler efter Justitsministeriets opfattelse med afgørende vægt for, at denne afvejning må føre til, at der på dette område ikke foretages indskrænkninger i forhold til i dag af politiets muligheder for at opklare forbrydelser ved at kunne opbevare fingeraftryk, der lovligt er optaget af sigtede personer (lovforslagets § 792 f, stk. 2).

Vedrørende fingeraftryk kan det i øvrigt nævnes, at det nuværende manuelle fingeraftryksregister er ved at blive overført til edb. Etableringen af et edb-system til fingeraftryk, der forventes afsluttet i løbet af foråret 1989, vil effektivisere efterforskningsmulighederne ved anvendelse af fingeraftryk.

For så vidt angår *andet materiale og andre oplysninger*, der hidrører fra legemsindgreb, f.eks. blodprøver, vil dette heller ikke af udenforstående kunne identificeres eller anvendes uden særlig sagkundskab. Det foreslås derfor, at sådanne oplysninger i re-

lation til opbevaring og destruktion sidestilles med fingeraftryk, jf. ligeledes § 792 f, stk. 2.

Det er som nævnt en forudsætning, at det materiale og de oplysninger, der opbevares, er indhentet på lovlig vis. I konsekvens heraf foreslås i § 792 f, stk. 3, indsat en regel om, at oplysninger og materiale, der er tilvejebragt i tilfælde, hvor politiet har antaget, at der forelå »periculum in mora«, men hvor retten efterfølgende nægter at godkende indgrebet, straks skal tilintetgøres af politiet, uden at der fremsættes begæring herom. Det samme skal gælde oplysninger og materiale, der hidrører fra indgreb, hvor politiet har kompetencen, men hvor retten efterfølgende i medfør af § 746, stk. 1, finder indgrebet uhjemlet.

6. Forslagets økonomiske og administrative konsekvenser.

Lovforslaget skønnes ikke at medføre økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige af betydning.

7. Hørte myndigheder m.v.

Justitsministeriet har modtaget udtalelser om Strafferetsplejeudvalgets betænkning nr. 1104/1987 om legemsindgreb under efterforskning fra præsidenterne for Østre og Vestre Landsret, Københavns Byret og retterne i Århus, Odense og Ålborg, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen af Politimestre i Danmark, rigsadvokaten, rigspolitietschefen, politidirektøren i København, Politifuldmægtigforeningen, Dansk Politiforbund, Dansk Kriminalpolitiforening, Advokatrådet, Sundhedsministeriet, Den Almindelige Danske Lægeforening og Embedslægeforeningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Til § 1

Til nr. 1

§ 199, stk. 3, har følgende ordlyd:

»Skal i en straffesag en kvinde synes på legeme, bør i alle tilfælde, hvor det til øjemedets opnåelse er tilstrækkeligt, kvinder dertil vælges, navnlig bør, hvor spørgsmål foreligger om svangerskab eller barnefødsel, kvindelige læger eller jordemødre benyttes, for så vidt disse må antages at have tilstrækkelig indsigt til at afgive erklæring om spørgsmålet.«

Spørgsmålet om kønsfællesskab mellem den person (både mand og kvinde), der underkastes et legemsindgreb, og den eller de personer, der overværer eller foretager indgrebet, foreslås reguleret i forslaget til § 792 e, stk. 2.

§ 199, stk. 3, der både i sit ordvalg og indhold må anses for forældet, foreslås derfor ophævet.